

Sirkü : 2009/14

Konu : Varlık Barışı Kanununda Süre Uzatımı ve Yapılan Değişiklikler

KAYSERİ

16.07.2009

Muhasebe Müdürlüğü'ne

22.11.2008 tarih ve 27062 Sayılı Resmi Gazetede yayınlanan ve kamuoyunda Varlık Barışı Kanunu olarak adlandırılan 5811 Sayılı Bazı Varlıkların Milli Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Kanun ile 01.10.2008 tarihi itibarıyla yurtdışında bulunan varlıkların gerçek veya tüzel kişilerce, yine aynı tarih itibarıyla yurt içinde bulunan ancak işletmelerin özkaynakları arasında yer alamayan varlıkların gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince, Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar rayiç bedelleri ile beyan edilmesi ve diğer şartların da sağlanması halinde, beyan edilen varlıklar için vergi incelemesi yapılmaması, diğer nedenle yapılan vergi incelemelerinde ise beyan edilen tutarların, inceleme sonucu bulunan gelir, kurumlar veya KDV matrah farklarından mahsup edilebilmesi imkânı getirilmişti.

10.07.2009 tarih ve 27284 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 5917 Sayılı Kanunun 44, 45 ve 46. maddeleri ile **10.03.2009 tarihinden itibaren yürürlüğe girmek üzere** 5811 sayılı Kanunun beyan süresi, beyan edilen tutarların inceleme sonucu bulunan matrah farkından mahsubuna ilişkin hükümlerinde değişiklik yapılmış (1) olup, aşağıda yapılan bu değişikliklere değinilmiştir. Uzatılan sürede yapılacak beyanlar yeni beyanlar, önceki hükümlere göre yapılmış beyanlar ise eski beyanlar olarak adlandırılmıştır.

1- Varlık Barışından Yararlanmak Üzere 30/09/2009 Tarihine Kadar Ek Süre Verilmiştir.

5811 sayılı Kanun kapsamında varlık beyanlarının, kanunun yayımlandığı ayı takip eden 3. ay olan Şubat/2009 ayının sonuna kadar (Şubat/2009 sonu hafta sonuna rastlaması sebebiyle 02.03.2009 tarihinde) yapılması gerekmekte idi. Bu süre içerisinde yapılan varlık beyanları, basın organlarına da yansıdığı üzere Maliye İdaresince beklenen tutarların altında kalmış olup, daha geniş bir katılımı sağlamak amacıyla, beyan edilen tutarların mahsup imkânı indirimi reddedilen KDV tutarlarını da kapsamak üzere genişletilerek 5917 sayılı Kanun ile 5811 sayılı kanun 3. maddesinde yapılan düzenleme sonucu **yurtiçi ve yurtdışında bulunan varlıklar için yapılacak beyanların süresi 30.09.2009 kadar tarihine uzatılmıştır**. Ayrıca Bakanlar Kuruluna beyan süresini, 31.12.2009 tarihine kadar uzatmaya yetki verilmiştir.

Süre uzatımı sebebiyle yapılacak yeni beyanlar **01.06.2009 tarihi itibarıyla** yurtdışında bulunan varlıklar ile yine bu tarih itibarıyla yurtiçinde bulunan ancak işletme özkaynakları arasında yer almayan aşağıdaki varlıkları kapsamaktadır.

- Para, (TL., döviz)
- Altın,
- Menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları,
- Taşınmazlar,

2- Varlık Barışı Kanunu Hükümlerinden Yararlanmak İçin Tahakkuk Eden Varlık Barışı Vergisinin Vadesinde Ödenmesi Gerekmetedir.

5811 sayılı Kanunun değişiklik öncesi metninde; beyan edilen tutarlar için vergi incelemesi yapılmaması veya diğer nedenlerle yapılacak vergi incelemeleri sonucu bulunacak matrah farklarından beyan edilen tutarların mahsup edilebilmesi için beyana konu yurtdışında bulunan varlıkların bir ay içinde yurtiçine getirilmesi, yurtiçinde bulunan varlıkların bankalara

yatırılarak varlıklarının kanıtlanması ve süresi içinde sermayeye eklenmesi şartları aranırken, beyan edilen tutarlar üzerinden tarh edilen vergilerin ödenmemesi halinde bu imkânlardan yararlanılmayacağına dair bir düzenleme bulunmamakta idi. Bu şartın bulunmamasının bir sonucu olarak 5917 sayılı kanunun Meclisteki komisyon çalışmalarında beyan edilen varlıklar üzerinden 419.1 milyon TL tutarında vergi tahakkuk ettiği, bu tutarın 206.6 milyon TL'sinin tahsil edilebildiği ifade edilmiştir. 5917 sayılı kanun ile 5811 sayılı Kanunun 3. maddesinin 5. bendinde yapılan değişiklik sonucu vergi incelemeleri sonucu bulunacak matrah farklarından beyan edilen tutarların mahsup edilebilmesi için diğer şartların yanında **beyan edilen tutarlar üzerinden tarh edilen vergilerin vadesinde ödenme şartı** getirilmiştir.

3- Uzatılan Sürede Varlık Barışından Yararlanılması Halinde Reddedilen KDV İndirimleri de Bulunacak Matrah Farklarından Mahsup Edilebilecektir.

5811 sayılı kanun değişiklik öncesi metninde inceleme sonucu bulunan gelir, kurumlar ve katma değer vergisi matrah farklarından, beyan edilen tutarların mahsup edilerek tarhiyat yapılması öngörülmüş olup, vergi incelemeleri sırasında özellikle sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge kullanıldığı iddiası ile indirimi reddedilen KDV tutarları için mahsup imkânı bulunmamakta idi. 5917 sayılı kanun ile 5811 sayılı Kanunun 3. maddesinin 5. bendinde yapılan değişikliklerde bu bende "İndirimi reddedilen katma değer vergisine ilişkin mahsup edilecek matrah tutarı, indirimi reddedilen vergiye esas teşkil eden bedeldir. Şu kadar ki, indirimi reddedilen vergiye ilişkin bedelin tespit edilememesi halinde mahsup edilecek matrah tutarı, %18 KDV oranı dikkate alınarak hesaplanır." ifadesi eklenerek, **yapılacak yeni beyanların, vergi incelemeleri sırasında indirimi reddedilen KDV tutarlarına matrah izafe edilerek mahsup edilme imkânı** getirilmiştir.

Yapılacak yeni beyanların da mahsup imkânı 01.01.2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin yapılacak vergi incelemeleri için geçerli olacaktır. Ancak, haklarında 19.06.2009 tarihinden önce vergi incelemelerine başlanmış olanların, süre uzatımı sonucu yapacakları beyanları için vergi incelemesi yapılmaması, beyan edilen varlıkların inceleme sonucu bulunan matrah/indirim farklarından mahsup imkânı bulunmamaktadır.

4-Eski Beyanların Durumu

5917 Sayılı Kanun ile 5811 sayılı Kanuna eklenen Geçici 4. maddesinin ikinci fıkrasında "**Kanunun 3 üncü maddesinde yapılan değişikliklerden önce bu Kanun hükümlerine göre yapılan bildirim ve beyanlar ile tarhiyat ve mahsuba ilişkin olarak, Kanunun değişiklik yapılmadan önceki hükümleri uygulanır. Ancak, 22/11/2008 tarihi ile 2/3/2009 tarihleri arasında yapılan bildirim veya beyanlar nedeniyle tahakkuk eden ve süresinde ödenmeyen vergilerin 30/9/2009 tarihine kadar gecikme zammıyla birlikte ödenmemesi halinde, Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasına göre mahsup imkanından yararlanılamaz.**" açıklaması yapılmıştır.

Bu düzenleme uyarınca; **eski beyanların değişiklik öncesi hükümlere tabi olması öngörülmektedir.** Yani gerçek ve tüzel kişilerce 01.10.2008 tarihi itibariyle yurtdışında bulunan varlıklar ile yine aynı tarih itibariyle gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerince yurtiçinde sahip olunan ancak işletmenin özkaynakları arasında bulunmayan varlıkların kanunun yayımlandığı ayı takip eden 3. ay olan Şubat/2009 ayının sonuna kadar (Şubat/2009 sonu hafta sonuna rastlaması sebebiyle 02.03.2009 tarihinde) beyan edilip, yurtdışında bulunan varlıkların beyan tarihinden itibaren bir ay içerisinde yurtiçine getirilmesi, yurtiçinde bulunan varlıkların ise bankalara yatırılarak varlığı kanıtlanıp, bilanço esasına göre defter tutanlarca beyan tarihinden itibaren altı ay içinde sermayeye eklenmiş olması halinde, beyan edilen tutarlar için vergi incelemesi yapılmayacak, diğer nedenlerle 01.01.2008 tarihinden önceki dönemler için yapılacak vergi incelemeleri sonucu bulunacak matrah farklarından beyan edilen tutarlar mahsup edilebilecektir. Ancak yeni düzenleme ile **mahsup imkânından beyan edilen tutarlar üzerinden tarh edilen vergiler süresinde ödenmiş ise veya süresinde ödenmemiş olanların 30.09.2009 tarihine kadar gecikme zammıyla birlikte ödenmesi halinde yararlanılabilecektir.**

Yukarıda da belirtildiği üzere yeni varlık beyanlarında, beyan edilen tutarların vergi incelemesi sonucu indirimi reddedilen KDV tutarlarından da mahsup edilme imkânı getirilmiştir. Ancak eski beyanların indirimi reddedilen KDV tutarlarından mahsup imkânının bulunup bulunmadığı hususunda yukarıda belirtilen Geçici 4. maddesinin ikinci fıkrasındaki yer alan “.....mahsuba ilişkin olarak, Kanunun değişiklik yapılmadan önceki hükümleri uygulanır.” hükmü çerçevesinde tereddütler bulunmaktadır. Zira değişiklik öncesi hükümlere göre eski beyanların, vergi incelemesi sonucu reddedilen indirilecek KDV tutarlarından mahsup edilebilme imkânı bulunmamaktadır. Fakat yine Geçici 4. maddesinin ikinci fıkrasının devamındaki “Ancak, 22/11/2008 tarihi ile 2/3/2009 tarihleri arasında yapılan bildirim veya beyanlar nedeniyle tahakkuk eden ve süresinde ödenmeyen vergilerin 30/9/2009 tarihine kadar gecikme zammıyla birlikte ödenmemesi halinde, Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasına göre mahsup imkanından yararlanılamaz.” ifadesinde geçen “**Kanunun 3. mad. 5. fıkrasına göre mahsup imkanından yararlanılmaz**” ifadesindeki Kanundan, maddenin ilk şekli anlaşılırsa, daha önce beyanda bulunanların verilen sürelerde ödeme yapmamaları halinde eski kanun hükümlerinden de yararlanamayacakları anlaşılacaktır.

Eğer bu kanun ifadesinden 3. mad. 5. fıkraya yeni kanunla getirilen düzenleme anlaşılırsa, bu defa, bu ifadenin mefhum-u muhalifinden hareketle, “eski beyanlar üzerinden tarh edilen vergiler süresinde ödenmiş ise veya süresinde ödenmemiş olanların 30.09.2009 tarihine kadar gecikme zammıyla birlikte ödenmesi halinde kanunun mevcut son düzenlemesine göre 3. maddesinin beşinci fıkrasına göre mahsup imkânından yararlanılır” şeklinde yorumlanabilir. Genel olarak 1. yorum ağırlık kazanmakta ise de ödemelerin süresinde yapılması halinde eski beyanların indirimi reddedilen KDV tutarlarını da kapsayıp kapsamadığı yönünde açık bir düzenlemeye ihtiyaç bulunmaktadır.

5- Varlık Beyanından Yararlanılmanın Kazanımları ve Yapılan Düzenlemenin Değerlendirilmesi

5917 sayılı Kanun ile 5811 sayılı Kanunda yapılan süre uzatımı ve kapsam değişikliğiyle ilgili en önemli düzenleme indirimi reddedilen KDV tutarlarının da beyan edilen tutarlardan mahsup edilme imkânı getirilmiş olmasıdır. Çünkü sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge kullanmak fiilinden dolayı hakkında vergi inceleme raporu düzenlenen bir firmanın, zincirleme olarak satış yaptığı firmalara da vergi inceleme raporları düzenlenerek bu firmaların sahte belge kullanmaktan dolayı rapor düzenlenen firmadan yaptığı alışlara ilişkin KDV'ler reddedilebilmekte, birçok mükellef ticari faaliyeti sırasında alım yaptığı firmalar hakkında bu sebeple bir rapor düzenlendiği için KDV tarhiyatına muhatap olabilmektedir. Mükelleflere bir nevi all-risk sigorta işlevi görecektir varlık beyanından verilen ek süre içerisinde yararlanılmalıdır. Varlık barışı kanundan yararlanmanın kazanımlarının değerlendirilmesi için aşağıda bir rakamsal örnek verilmiştir.

2004-2007 yıllarından herhangi birinde veya birkaç yılı incelemeye alınacak bir kurumlar vergisi mükellefinin inceleme sonuçlarına göre örneğin sahte veya muhteviyatı itibariyle belge kullanmaktan dolayı hakkında vergi incelemesi raporu düzenlenen bir firmadan Aralık döneminde yaptığı alışlarına ilişkin 100.000 TL. tutarındaki gider faturası buna bağlı olarak 18.000 TL. indirilecek KDV'si reddedildiğinde 2004/2007 yılları için ortaya çıkacak matrah farklarına varlık barışı kanunundan yararlanılıp yararlanılmamasına göre sadece ilgili yıllardaki oranlara göre kurumlar vergisi, gelir stopajı ve KDV için yapılacak tarhiyatlar aşağıdaki gibi olacaktır. (Mükellefin ilgili dönemler için hem KDV hem de kurumlar vergisi ödediği, inceleme sonucu tarh edilen tutarların vadesinin 30.09.2009 olduğu ve yurtiçinde bulunan varlıklar için 100.000 TL. tutarında varlık beyanında bulunduğu varsayılmıştır.)

		Varlık Barışından Yararlanılmaması Halinde				Varlık Barışından Yararlanılırsa
		2004	2005	2006	2007	2004/2007
1-	Matrah Farkı	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000
2-	Varlık Barışı Kapsamında Beyan Edilen Tutar (-)	0	0	0	0	100.000
3-	Tarh Edilecek Vergiler					0
	Kurumlar Vergisi	33.000	30.000	20.000	20.000	0
	KDV	18.000	18.000	18.000	18.000	0
	Gelir Stopajı	10.000	10.000	15.000	15.000	0
	Vergiler Toplamı	61.000	58.000	53.000	53.000	0
4-	Cezalar					
	Kurumlar Vergi Ziyası	33.000	30.000	20.000	20.000	0
	KDV Vergi Ziyası	10.000	10.000	15.000	15.000	0
	Gelir Stopajı Vergi Ziyası	18.000	18.000	18.000	18.000	0
	Cezalar Toplamı (2)	61.000	58.000	53.000	53.000	0
5-	Gecikme Faizi (Kurumlar, Gelir Stopaj ve KDV)	87.565	61.970	40.900	25.000	0
6-	Toplam Vergi+Ceza+Gecikme Faizi	209.565	177.970	146.900	131.000	5.000

Bilgi ve gereği rica olunur.

(1) Değişiklik metinleri ektedir.

(2) Bu işlemde kasten vergi ziyasına sebebiyet verildiği iddia edilmesi halinde cezalar 3 kat kesilecek ve uzlaşma imkanı bulunmayacaktır. Ayrıca kesilebilecek usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezaları göz ardı edilmiştir.

5811 Sayılı Kanun
22.11.2008 tarih ve 27062 sayılı Resmi Gazetede Yayınlanmıştır

ESKİ METİN

* Üzeri çizilen metinler kaldırılan hükümlerdir.

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı; gerçek ve tüzel kişilere ait olup yurt dışında bulunan para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının ekonomiyeye kazandırılması ve taşınmazların kayda alınması ile yurt içinde bulunan ancak işletmelerin özkaynakları içinde yer almayan bu türden varlıkların sermaye olarak konulmak suretiyle işletmelerin sermaye yapılarının güçlendirilmesini sağlamaktır.

(2) Bu Kanun; para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazların yurda getirilmesi veya beyan üzerine kayda alınmasına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Tanımlar

MADDE 2 – (1) Bu Kanunda geçen;

a) Banka: 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 3 üncü maddesinde tanımlanan bankaları,

b) Aracı kurumlar: 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan aracı kurumları,

c) Kanaat verici belge: Devlet tarafından veya Devlet güvencesinde tutulan kayıt ve sicilleri; banka, banker, aracı kurumlar ve benzeri mali kurumlar ile posta idaresi, noter gibi kurum ve kuruluşların kayıt ve belgelerini, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun İkinci Kitabının Üçüncü Kısımında yer alan belgeler ve muadili belgeler ile bilgi değişiminde bulunulan yabancı ülkelerde yetkili makamlardan alınarak mahallindeki Türk elçilik ya da konsoloslukları, yoksa ilgili ülkenin Türk menfaatini koruyan aynı nitelikteki temsilcileri tarafından tasdik olunan belgeleri,

ifade eder.

Uygulama esasları

MADDE 3 – (1) Gerçek veya tüzel kişilerce, 4/10/2008 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurt dışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taşınmazlar, bu Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar Yeni Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle banka veya aracı kuruma bildirilir ya da vergi dairelerine beyan edilir. Bu kıymetler, 213 sayılı Kanun uyarınca defter tutan mükellefler tarafından beyan tarihi itibarıyla kanuni defterlere kaydedilebilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümleri uyarınca kanuni defterlerine kaydettikleri kıymetler için pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur, sermayeye ilave dışında başka bir amaçla kullanılamaz, işletmenin tasfiye edilmesi halinde ise vergilendirilmez. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.

(2) Gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye'de bulunan ancak 4/10/2008 tarihi itibarıyla kanuni defter kayıtlarında işletmenin özkaynakları arasında yer almayan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar, bu Kanunun yayımlandığı ayı izleyen üçüncü ayın sonuna kadar Yeni Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle vergi dairelerine beyan edilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümlerine göre 213 sayılı Kanun uyarınca kanuni defterlerine, taşınmazlar dışındaki varlıklarını banka ve aracı kurumlarıdaki hesaplara yatırmak suretiyle kaydederek pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur ve beyan tarihinden itibaren altı ay içinde sermayeye ilave olunur. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Defter tutma yükümlülüğü bulunmayan gelir vergisi mükellefleri, taşınmazlar dışındaki varlıklarına ait tutarları banka ve aracı kurumlarıdaki hesaplara yatırır, bunlar için ayrıca diğer şartlar aranmaz.

(3) Vergi dairelerine birinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri

5917 sayılı Kanun
10.07.2009 Tarih ve 27284 Sayılı Resmi Gazetede Yayınlanmıştır.

YENİ METİN

** Karartılmış kısımlar yeni hükümlerdir.

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Kanunun amacı; gerçek ve tüzel kişilere ait olup yurt dışında bulunan para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının ekonomiyeye kazandırılması ve taşınmazların kayda alınması ile yurt içinde bulunan ancak işletmelerin özkaynakları içinde yer almayan bu türden varlıkların sermaye olarak konulmak suretiyle işletmelerin sermaye yapılarının güçlendirilmesini sağlamaktır.

(2) Bu Kanun; para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazların yurda getirilmesi veya beyan üzerine kayda alınmasına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Tanımlar

MADDE 2 – (1) Bu Kanunda geçen;

a) Banka: 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 3 üncü maddesinde tanımlanan bankaları,

b) Aracı kurumlar: 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan aracı kurumları,

c) Kanaat verici belge: Devlet tarafından veya Devlet güvencesinde tutulan kayıt ve sicilleri; banka, banker, aracı kurumlar ve benzeri mali kurumlar ile posta idaresi, noter gibi kurum ve kuruluşların kayıt ve belgelerini, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun İkinci Kitabının Üçüncü Kısımında yer alan belgeler ve muadili belgeler ile bilgi değişiminde bulunulan yabancı ülkelerde yetkili makamlardan alınarak mahallindeki Türk elçilik ya da konsoloslukları, yoksa ilgili ülkenin Türk menfaatini koruyan aynı nitelikteki temsilcileri tarafından tasdik olunan belgeleri,

ifade eder.

Uygulama esasları

MADDE 3 – (1) Gerçek veya tüzel kişilerce, 01/06/2009 tarihi itibarıyla sahip olunan ve yurt dışında bulunan; para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile varlığı kanaat verici bir belgeyle ispat edilen taşınmazlar, 30/09/2009 tarihine kadar Yeni Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle banka veya aracı kuruma bildirilir ya da vergi dairelerine beyan edilir. Bu kıymetler, 213 sayılı Kanun uyarınca defter tutan mükellefler tarafından beyan tarihi itibarıyla kanuni defterlere kaydedilebilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümleri uyarınca kanuni defterlerine kaydettikleri kıymetler için pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur, sermayeye ilave dışında başka bir amaçla kullanılamaz, işletmenin tasfiye edilmesi halinde ise vergilendirilmez. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.

(2) Gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye'de bulunan ancak 01/06/2009 tarihi itibarıyla kanuni defter kayıtlarında işletmenin özkaynakları arasında yer almayan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar, 30/09/2009 tarihine kadar Yeni Türk Lirası cinsinden rayiç bedelle vergi dairelerine beyan edilir. Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu Kanun hükümlerine göre 213 sayılı Kanun uyarınca kanuni defterlerine, taşınmazlar dışındaki varlıklarını banka ve aracı kurumlarıdaki hesaplara yatırmak suretiyle kaydederek pasifte özel fon hesabı açarlar. Bu fon hesabı, sermayenin cüz'ü addolunur ve beyan tarihinden itibaren altı ay içinde sermayeye ilave olunur. Serbest meslek kazanç defteri ile işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler, söz konusu kıymetleri defterlerinde ayrıca gösterirler. Bu varlıklar dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Defter tutma yükümlülüğü bulunmayan gelir vergisi mükellefleri, taşınmazlar dışındaki varlıklarına ait tutarları banka ve aracı kurumlarıdaki hesaplara yatırır, bunlar için ayrıca diğer şartlar aranmaz.

(3) Vergi dairelerine birinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri

üzerinden % 2, ikinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 5 oranında vergi tarhedilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir. Bu fıkraya ve dördüncü fıkraya göre ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez.

(4) Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak % 2 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın onbeşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler.

(5) Birinci ve ikinci fıkralar kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle 1/1/2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin hiçbir suretle vergi inceleme ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Ancak, diğer nedenlerle bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra başlayan 1/1/2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin vergi incelemeleri sonucu gelir, kurumlar ve katma değer vergisi yönünden tespit edilen matrah farkından, bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar mahsup edilerek tarhiyat yapılır.

(6) Beyan edilen varlıklarla ilgili olarak 213 sayılı Kanunun amortismanlara ilişkin hükümleri uygulanmaz. Bu varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

(7) Birinci fıkra uyarınca bildirildiği veya beyan edildiği halde, 1/10/2008 tarihi itibarıyla yurt dışında bulunduğu kanaat verici belge ile tevsik edilemeyen ve bildirim veya beyanın yapıldığı tarihten itibaren bir ay içinde Türkiye'ye getirilmeyen veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları dolayısıyla veya ikinci fıkra uyarınca beyanda bulunulduğu halde bilanço esasına göre defter tutmayan mükelleflerce söz konusu varlıklara ilişkin tutarların banka ve aracı kurumlara yatırılmaması, bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce ise süresi içinde sermaye artırımında bulunulmaması hallerinde beşinci fıkra hükmünden yararlanılmaz.

(8) İlgili kurum ve kuruluşlar, gerçek ve tüzel kişilerin bu madde uyarınca yapılacak işlemlere ilişkin taleplerini yerine getirmeye mecburdurlar.

Düzenleme yetkisi

MADDE 4 – (4) Bu Kanun uyarınca verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve ekleri ile verileceği yeri ve Kanunun uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların;

a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,

b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,

c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,

30/4/2009 tarihine kadar elde edilenler de dahil olmak üzere, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/5/2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumların tasfiyesinden doğan kazançları, 31/10/2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 63 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında sigortaya tabi olacak tasarruf mevduatının ve gerçek kişilere ait katılım fonlarının kapsamını ve tutarını belirlemeye ilişkin Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kuruluna verilen yetkiler, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl

üzerinden % 2, ikinci fıkraya göre beyan edilen varlıkların değeri üzerinden % 5 oranında vergi tarhedilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir. Bu fıkraya ve dördüncü fıkraya göre ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez.

(4) Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak % 2 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın onbeşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler.

(5) Birinci ve ikinci fıkralar kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle 1/1/2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin hiçbir suretle vergi inceleme ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Ancak, diğer nedenlerle bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra başlayan 1/1/2008 tarihinden önceki dönemlere ilişkin vergi incelemeleri sonucu gelir, kurumlar ve katma değer vergisi yönünden tespit edilen matrah farkından, bu Kanun kapsamında beyan edilen tutarlar, bu tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi koşuluyla mahsup edilerek tarhiyat yapılır. İndirimi reddedilen katma değer vergisine ilişkin mahsup edilecek matrah tutarı, indirimi reddedilen vergiye esas teşkil eden bedeldir. Şu kadar ki, indirimi reddedilen vergiye ilişkin bedelin tespit edilememesi halinde mahsup edilecek matrah tutarı, %18 KDV oranı dikkate alınarak hesaplanır.

(6) Beyan edilen varlıklarla ilgili olarak 213 sayılı Kanunun amortismanlara ilişkin hükümleri uygulanmaz. Bu varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

(7) Birinci fıkra uyarınca bildirildiği veya beyan edildiği halde, 1/10/2008 tarihi itibarıyla yurt dışında bulunduğu kanaat verici belge ile tevsik edilemeyen ve bildirim veya beyanın yapıldığı tarihten itibaren bir ay içinde Türkiye'ye getirilmeyen veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmeyen para, döviz, altın, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları dolayısıyla veya ikinci fıkra uyarınca beyanda bulunulduğu halde bilanço esasına göre defter tutmayan mükelleflerce söz konusu varlıklara ilişkin tutarların banka ve aracı kurumlara yatırılmaması, bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce ise süresi içinde sermaye artırımında bulunulmaması hallerinde beşinci fıkra hükmünden yararlanılmaz.

(8) İlgili kurum ve kuruluşlar, gerçek ve tüzel kişilerin bu madde uyarınca yapılacak işlemlere ilişkin taleplerini yerine getirmeye mecburdurlar.

Düzenleme yetkisi

MADDE 4 – (1) Kanunun 3 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında belirtilen bildirim ve beyan sürelerini, izleyen üçüncü ayın sonuna kadar uzatmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

(2) Bu Kanun uyarınca verilmesi gereken beyannamelerin şekil, içerik ve ekleri ile verileceği yeri ve Kanunun uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların;

a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları,

b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları,

c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları,

30/4/2009 tarihine kadar elde edilenler de dahil olmak üzere, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/5/2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların kanuni ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kurumların tasfiyesinden doğan kazançları, 31/10/2009 tarihine kadar Türkiye'ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 63 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında sigortaya tabi olacak tasarruf mevduatının ve gerçek kişilere ait katılım fonlarının kapsamını ve tutarını belirlemeye ilişkin Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kuruluna verilen yetkiler, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl

<p>süreye doğrudan Bakanlar Kurulu tarafından kullanılır. Bakanlar Kurulu, bu süre içerisinde tasarruf mevduatının ve gerçek kişilere ait katılım fonunun yanı sıra, sigortaya tabi olacak diğer mevduatın ve katılım fonlarının kapsamını ve/veya tutarını ve sigorta kapsamı dışında tutulacak mevduat ve katılım fonlarının niteliğini belirlemeye de yetkilidir.</p> <p>(2) Bakanlar Kurulu tarafından sigortaya tabi tutulan mevduat ve katılım fonları Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından sigorta edilir ve kredi kuruluşları, nezdlerinde bulunan bu kapsamdaki mevduat ve katılım fonlarını, sigortaya tabi kısım üzerinden sigorta ettirmek ve bunun üzerinden prim ödemek zorundadırlar. Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kurulu, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek kapsam ve tutardaki sigortaya tabi mevduat ve katılım fonu için ödenecek sigorta priminin oranını, tarifesini, tahsil zamanını, şeklini ve diğer hususları, 5411 sayılı Kanununun 63 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında belirlenen usul ve esaslara tabi olmaksızın Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunun görüşünü alarak belirler.</p>
<p>Yürürlük MADDE 5 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.</p>
<p>Yürürlük MADDE 5 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.</p>
<p>Yürütme MADDE 6 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.</p>

<p>süreye doğrudan Bakanlar Kurulu tarafından kullanılır. Bakanlar Kurulu, bu süre içerisinde tasarruf mevduatının ve gerçek kişilere ait katılım fonunun yanı sıra, sigortaya tabi olacak diğer mevduatın ve katılım fonlarının kapsamını ve/veya tutarını ve sigorta kapsamı dışında tutulacak mevduat ve katılım fonlarının niteliğini belirlemeye de yetkilidir.</p> <p>(2) Bakanlar Kurulu tarafından sigortaya tabi tutulan mevduat ve katılım fonları Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından sigorta edilir ve kredi kuruluşları, nezdlerinde bulunan bu kapsamdaki mevduat ve katılım fonlarını, sigortaya tabi kısım üzerinden sigorta ettirmek ve bunun üzerinden prim ödemek zorundadırlar. Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kurulu, Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek kapsam ve tutardaki sigortaya tabi mevduat ve katılım fonu için ödenecek sigorta priminin oranını, tarifesini, tahsil zamanını, şeklini ve diğer hususları, 5411 sayılı Kanununun 63 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında belirlenen usul ve esaslara tabi olmaksızın Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunun görüşünü alarak belirler.</p>
<p>GEÇİCİ MADDE 3- (1) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların 1/5/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında; a) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlara ilişkin iştirak hisselerinin satışından doğan kazançları, b) Kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumlardan elde ettikleri iştirak kazançları, c) Yurt dışında bulunan işyeri ve daimi temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri ticari kazançları, 28/2/2010 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmesi kaydıyla gelir veya kurumlar vergisinden müstesnadır. (2) Tam mükellefiyete tabi gerçek kişiler ile kurumların, kanuni ve iş merkezi Türkiye’de bulunmayan kurumların 1/11/2009 ile 31/12/2009 tarihleri arasında tasfiyesinden doğan kazançları, 31/12/2009 tarihine kadar Türkiye’ye transfer edilmiş olması kaydıyla gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.</p>
<p>GEÇİCİ MADDE 4- (1) Bu Kanunda yapılan değişiklik ve süre uzatımı sonucu beyanda bulunanlardan 19/6/2009 tarihinden önce haklarında vergi incelemelerine başlanmış olanlar, bu incelemelerle ilgili olarak Kanununun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası hükümlerinden yararlanamazlar. (2) Kanununun 3 üncü maddesinde yapılan değişikliklerden önce bu Kanun hükümlerine göre yapılan bildirim ve beyanlar ile tarhiyat ve mahsuba ilişkin olarak, Kanununun değişiklik yapılmadan önceki hükümleri uygulanır. Ancak, 22/11/2008 tarihi ile 2/3/2009 tarihleri arasında yapılan bildirim veya beyanlar nedeniyle tahakkuk eden ve süresinde ödenmeyen vergilerin 30/9/2009 tarihine kadar gecikme zammıyla birlikte ödenmemesi halinde, Kanununun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasına göre mahsup imkanından yararlanılamaz.”</p>
<p>Yürürlük MADDE 5 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.</p>
<p>Yürütme MADDE 6 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.</p>